

Projekt Komisji Skarg, Wniosków i Petycji RMK
KANCELARIA RADY MIASTA
KRAKOWA

Data: 2025 -06- 17

Nr 9.946

Podpis

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia**

**w sprawie skargi na działanie Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 44
w Krakowie**

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę (...) * na działanie Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 44 w Krakowie.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji

Anna Poldyga
GnW. Stewery
Rodzyńska - Cresak

Uzasadnienie

Stosownie do treści przepisu art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Zgodnie z art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. Mając powyższe na uwadze Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedkłada Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja proponuje uznać skargę za bezzasadną, uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do projektu uchwały.

W imieniu Komisji

Janusz Biedyga
G. W. Stawowy
Radyńskie - Czaśka

W dniu 19 marca 2025 r. do Rady Miasta Krakowa została wniesiona skarga na działanie Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 44 w Krakowie przez (...)*

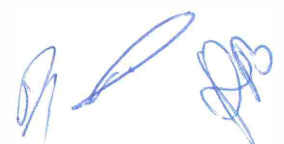
Zgodnie z postanowieniami art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności Prezydenta Miasta Krakowa i gminnych jednostek organizacyjnych jest Rada Miasta Krakowa, co czyni zasadnym podjęcie uchwały.

(...)* na działanie Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 44 w Krakowie dotyczy zastrzeżeń w kwestii niedopełnienia obowiązków służbowych przez Dyrektora Przedszkola, wyrażonych poprzez brak nadzoru względem podległych pracowników wychowawców wskazanej grupy, bierną postawą w zakresie realizacji zapisów Regulaminu Przedszkola, zastrzeżeń związanych ze sprawowaniem opieki na terenie placówki nad synem Skarżących, stworzeniem na terenie placówki warunków harmonijnego rozwoju psychofizycznego dziecka, zapewnienia bezpieczeństwa synowi Skarżących w trakcie pobytu w placówce poprzez umożliwienie mu korzystania zgodnie z jego potrzebami z opieki psychologiczno-pedagogicznej dostępnej w przedszkolu, nieetycznym zachowaniem względem Skarżących oraz braku nadzoru związanego z respektowaniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Odnosząc się do sformułowanych przez skarżącą zastrzeżeń, Dyrektor Samorządowego Przedszkola nr 44 w Krakowie w stanowisku, na wstępie poinformowała, iż matka chłopca zgłosiła się do Samorządowego Przedszkola nr 44 celem zapisania dziecka do placówki. Skarżąca przekazała, iż jest to kolejne przedszkole syna, bowiem we wcześniejszych miejscach syn nie mógł pozostać, ze względu na to, że czuł się w tych miejscach niekomfortowo lub zachowanie pracowników przedszkola było w ich opinii niewłaściwe względem dziecka.

Wskazano, iż matka chłopca poinformowała Dyrektora Przedszkola o określonych trudnościach z którymi boryka się jej syn. W stanowisku równocześnie poinformowano o tym, i w czasie spotkania skarżąca nie poinformowała o podejrzeniach określonych zaburzeń u syna. Jak wskazano, informacja ta nie byłaby przeciwwskazaniem do przyjęcia dziecka do przedszkola, niemniej jednak gdyby została przekazana, pozwoliłoby to na poinformowanie zarówno wychowawców dziecka, jak i specjalistów pracujących w placówce, którzy mogliby natychmiast podjąć działania wspierające chłopca. Co więcej, zostałyby również udzielone wsparcie matce chłopca w procesie diagnozy syna i tym samym możliwość uzyskania orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, które mogłoby się znacznie przyczynić do poprawy funkcjonowania chłopca w przedszkolu, chociażby poprzez przydzielenie nauczyciela współorganizującego kształcenie specjalne oraz zajęcia rewalidacyjne.

W stanowisku poinformowano, iż syn skarżącej zaczął uczęszczać do placówki od listopada 2024 roku. Wskazano, iż pierwsze dni chłopca w przedszkolu były trudne, jednak

nauczycielki wiązały to z procesem adaptacji dziecka. Zaznaczono, że każde nowe miejsce może wiązać się z różnymi trudnościami, tym bardziej, że nie była to pierwsza placówka, do której uczęszczał chłopiec. Trudności z adaptacją zaczęły się jednak nasilać, u chłopczyka oprócz typowych problemów z dostosowaniem się do zasad, pojawiły się zachowania agresywne wobec innych dzieci, o czym Dyrektor Przedszkola poinformowała skarżącą na rozmowie w dniu 8 listopada 2024 r., która odbyła się w obecności jednej z nauczycielek grupy. Jak wskazano, wtedy też zapytano Skarżącą, czy wcześniej pojawiały się takie trudności, co miało na celu wyłącznie zaplanowanie działań wspierających dziecko. Wskazano, iż matka chłopca zaprzeczyła, twierdząc, że nauczycielki muszą być bardziej czujne, gdyż dziecko musi być do takich zachowań prowokowane przez inne dzieci. Wtedy też obecna podczas rozmowy nauczycielka powiedziała, że czujnie obserwuje chłopca, jak również inne dzieci i z całą świadomością może stwierdzić, iż pozostałe dzieci nie „zaczepiają” dziecka skarżącej. W stanowisku wskazano, iż w czasie tego spotkania matka chłopca zwróciła uwagę na trudne zachowania dziecka. Wśród proponowanych działań, które byłyby pomocne w zniwelowaniu trudności dziecka w grupie, wymieniła konieczność konsekwencji i nieustępliwości ze strony nauczycieli, ponieważ, jak stwierdziła „syn musi się przystosować”. W dalszej kolejności, jak wskazano, Dyrektor placówki musiała opuścić gabinet, w związku z koniecznością zapewnienia opieki dzieciom w grupie, co zostało oznajmione Skarżącej.

W dalszej kolejności poinformowano, iż kolejne spotkanie ze skarżącą miało miejsce końcem listopada 2024 r. podczas którego Dyrektorka poinformowała o zgłoszeniach ze strony nauczycieli, którzy regularnie wskazywali na utrzymywanie się trudności chłopca, a szczególnie zachowań agresywnych, które były regularnie zgłaszane rodzicom. Podczas rozmowy zwrócono uwagę na trudne zachowania chłopczyka, które zagrażają zarówno jemu, jak i pozostałym dzieciom w grupie. Tym bardziej, że trudności chłopca były przez nauczycielki komunikowane rodzicom chłopca, co również nie przyczyniło się do ograniczenia niepożądanych zachowań.

Poinformowano, iż matka dziecka poprosiła o codzienne spotkanie z nauczycielką. Dyrektorka przedszkola poinformowała skarżącą, iż ze względu na konieczność zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa, nie ma możliwości codziennego spotkania z nauczycielką w godzinach jej pracy, ze względu na fakt, że dzieci nie mogą pozostawać na grupie bez opieki nauczyciela, o czym wyraźnie informuje Statut Przedszkola.

W dalszej kolejności w wyjaśnieniach przywołano sytuację, kiedy to dnia 6 grudnia 2024 r. skarżąca przyszła do Przedszkola z prośbą o spotkanie z Dyrektorką oraz nauczycielkami dziecka. Skarżąca poinformowała wówczas o zauważonym siniaku na ramieniu syna. Podczas rozmowy mama chłopca zakomunikowała, iż syn powiedział, że został pociągnięty za ramię przez panią woźną w łazience. Nauczycielki wytłumaczyły, iż nie były świadkami tej sytuacji, natomiast Dyrektorka zobowiązała się do wyjaśnienia tej sytuacji z woźną. Pani woźna stanowczo zaprzeczyła, aby miała złapać chłopca za ramię. Podczas tej rozmowy, skarżąca poprosiła o możliwość spotkania, w którym uczestniczyliby oboje wychowawców, a także psycholog i pedagog specjalny. Nauczycielki poinformowały matkę dziecka, iż spotkanie to jak najbardziej jest możliwe do zrealizowania. Zaproponowały, że mogłoby się odbyć w połowie stycznia, ze względu na to, że pani psycholog i pani pedagog chciałyby mieć możliwość lepszego poznania chłopca, analizy jego zachowań i potrzeb. Tym bardziej, że od przyszłego tygodnia chłopiec miał rozpocząć regularne zajęcia w diadzie z pedagogiem specjalnym. Skarżąca przystała na tę propozycję.

Następnie wskazano, iż kolejne spotkanie odbyło się ze skarżącym, będącym ojcem dziecka w drugiej połowie grudnia 2024 roku. Zaznaczono, że spotkanie to odbyło się z inicjatywy Dyrektorki Przedszkola. Odbyło się z powodu wciąż utrzymujących się trudności dziecka skarżących w grupie przedszkolnej, szczególnie jego zachowań agresywnych, bowiem mimo zgłaszania rodzicom tych sytuacji, a także podjęcia działań wspierających chłopca (tj. objęcia dziecka pomocą psychologiczno-pedagogiczną) funkcjonowanie dziecka nie uległo poprawie. W czasie tego spotkania podkreślono tacie chłopca, że potrzebne jest ujednolicenie oddziaływań, wspólne wypracowanie norm i zasad, które będą obowiązywały również w środowisku domowym, co wcześniej komunikowały rodzicom nauczycielki. Skarżący przystał na propozycje, a sama rozmowa jak wskazano w wyjaśnieniach przebiegła w życzliwej atmosferze.

W kontekście zarzutu odmowy udzielenia pomocy psychologiczno-pedagogicznej wskazano, iż taka pomoc jest regularnie udzielana chłopcu z inicjatywy specjalistów pracujących w przedszkolu, a nie z inicjatywy rodziców. W dniu 20 listopada 2024 r. odbyła się konsultacja skarżącej z Panią psycholog, podczas której psycholog zadała skarżącej kilka pytań dotyczących funkcjonowania chłopca w poprzednich przedszkolach, a także procesu diagnostycznego. Podczas spotkania poruszono kwestie związane z określonymi zaburzeniami oraz propozycji podejmowanych działań w celu zmniejszenia napięcia u dziecka. Podczas spotkania skarżąca, poinformowała o określonych zaburzeniach oraz zobowiązała się do dostarczenia do Przedszkola opinii dotyczącej przedmiotowych zaburzeń. Wskazano, iż przedmiotowa opinia nie została dostarczona, a podczas spotkania dnia 31 marca 2025 r. po przypomnieniu o wskazanym dokumencie, skarżąca oznajmiła, iż nie złoży tego dokumentu w przedszkolu. Jak wskazano, podczas rozmowy skarżąca, została zachęcona przez psychologa do podjęcia pogłębionej diagnozy, psycholog przekazała informacje kontaktowe do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 1 w Krakowie oraz bezpośrednio do psychologa z Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 1, która realizuje procesy diagnostyczne dzieci uczęszczających do Samorządowego Przedszkola nr 44 w Krakowie. Przedstawiła również proces działań, które mają miejsce w przedszkolu po uzyskaniu orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego. Psycholog przedstawiła formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej w przedszkolu, skarżąca stwierdziła jednak, że zalecona dla dziecka pomoc jest już realizowana poza przedszkolem, więc nie ma potrzeby realizacji zajęć w przedszkolu. Zaznaczono, iż Pani psycholog wyszła na wskazanym spotkaniu z inicjatywą objęcia dziecka zajęciami korekcyjno-kompensacyjnymi z pedagogiem specjalnym w diadzie z rówieśnikiem, by mógł w spokojnym i bardziej przewidywalnym środowisku ćwiczyć umiejętności społeczne, oraz zobowiązała się do przekazania pomysłu Pani pedagog z zapytaniem o możliwość realizacji takich zajęć. Po konsultacji specjalistów niezwłocznie podjęto działania, by takie zajęcia realizować.

Wskazano, iż regularne zajęcia w diadzie były poprzedzone zajęciami indywidualnymi dziecka z pedagogiem specjalnym w dn. 22 listopada 2024 r., które miały na celu nawiązanie kontaktu z dzieckiem. Zajęcia w formie diady — wspólnie z kolegą lub koleżanką z grupy, w celu rozwijania umiejętności współpracy oraz integracji z rówieśnikami rozpoczęły się 10 grudnia 2024 r. i od tej pory realizowane są regularnie.

Poinformowano również, iż z uwagi na nadal pojawiające się trudności w funkcjonowaniu dziecka w przedszkolu, regularnie udzielaną pomoc psychologiczno-pedagogiczną zdecydowano się poszerzyć o zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno-społeczne z psychologiem - również z inicjatywy specjalisty psychologa oraz Dyrektorki

Przedszkola. Informacja o planowanych zajęciach została przekazana skarżącej przez psychologa podczas rozmowy w dniu 12 marca 2025 r., na co skarżąca wyraziła zgodę oraz uzyskując informacje od skarżącej dotyczące czasu pobytu chłopca w przedszkolu, zaplanowano wstępne godziny odbywania się zajęć.

W stanowisku zawarto, iż pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana dziecku oprócz regularnych zajęć ze specjalistami jest udzielana również w formie udzielanego wsparcia w regulacji emocji, pomocy w wyciszeniu się i obniżeniu poziomu napięcia związanego z sytuacjami trudnymi. Do tej pory wsparcie takie kilkakrotnie udzielane było przez psychologa lub pedagoga, podczas lub po sytuacji trudnej. Wychodząc naprzeciw potrzebom dziecka, został stworzony "kącik wyciszenia" poza salą przedszkolną, gdzie chłopiec może się udać w towarzystwie nauczyciela lub specjalisty, jeżeli pozwala na to aktualny stan kadrowy pracowników. Tablica z wizualizacjami oraz przygotowane aktywności mają na celu pomoc w obniżeniu napięcia oraz regulacji emocji.

W wyjaśnieniach wskazano, iż w związku z zachowaniami trudnymi pojawiającymi się w grupie, wprowadzone zostało również "pudełko sensoryczne", zawierające pomoce sensoryczne pomocne w obniżaniu napięcia, dostępne dla wszystkich dzieci w grupie. Przy wprowadzaniu "pudełka sensorycznego" zostały przeprowadzone przez psychologa zajęcia dotyczące rozpoznawania i regulacji emocji.

Mając na celu poprawę w funkcjonowaniu dziecka oraz bieżący przekaz informacji, od marca b.r. specjaliści omawiają z rodzicami przebieg zajęć indywidualnych, obserwacje poczynione w trakcie tychże zajęć oraz ich efekty, z założeniem realizowania spotkań z rodzicem raz w miesiącu. Dotychczas przeprowadzone zajęcia korekcyjno-kompensacyjne oraz zajęcia rozwijające umiejętności emocjonalno-społeczne zostały dokładnie omówione podczas spotkania zespołu (wychowawca, psycholog, pedagog specjalny) ze Skarżącymi w dniu 31 marca 2025 r. Informacja o kolejnych planowanych spotkaniach z psychologiem i pedagogiem została niezwłocznie przekazana rodzicom w dniu 2 kwietnia 2025, z propozycją terminów co do których Skarżąca odniosła się pozytywnie.

W kontekście zarzutu dot. kontaktu z Panią pedagog w stanowisku Dyrektora przekazano następujące wyjaśnienia. W kwestii spotkania z pedagogiem zaznaczono, iż Skarżąca w dniu 20 grudnia 2024 r. zwróciła się do recepcji z prośbą o przywołanie Pani pedagog, która w trakcie wykonywania swoich obowiązków została wezwana na dół. Pomimo wykonywania w tym czasie innych obowiązków, nie odmówiła ona rozmowy, lecz wysłuchiwała prośby o spotkanie i wstępnie ustalono termin na dzień 30 grudnia 2024 r., który miał zostać potwierdzony przez obie strony. Zaznaczono, że ze względu na codzienne prowadzenie zajęć indywidualnych jako pedagog specjalny, a także dodatkowo pełnioną funkcję nauczyciela współorganizującego kształcenie specjalne i wynikające z tego obowiązki, Pani pedagog podczas pobytu w przedszkolu nie dysponuje swobodą czasową i rozmowy z rodzicami odbywają się jedynie po wcześniejszym umówieniu. Kilka dni później, ze względu na możliwą nieobecność w pracy w tym dniu, Pani pedagog uznała, że najlepszym rozwiązaniem będzie przełożenie spotkania na termin po Nowym Roku. W związku z tym podjęła próbę kontaktu telefonicznego ze Skarżącą. Jak wskazano, Pani pedagog wykonała skarżącej kilka połączeń z telefonu placówki, jednak nie uzyskała odpowiedzi. Po pewnym czasie skontaktował się z placówką ojciec dziecka, który poinformował, że matka dziecka zauważyła nieodebrane połączenia, ale nie mogła rozmawiać z powodu obowiązków zawodowych, dlatego dalszy kontakt miał odbywać się za jego pośrednictwem. Pani pedagog niezwłocznie oddzwoniła do ojca dziecka i przekazała mu informację o przełożeniu spotkania. Skarżący przyjął tę

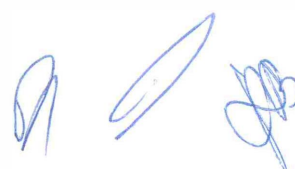
informację do wiadomości i zadeklarował dalszy kontakt w tej sprawie. Do spotkania ostatecznie nie doszło, gdyż 31 grudnia 2024 r. do placówki wpłynęła skarga matki dziecka. W związku z powyższym podjęto decyzję o wstrzymaniu indywidualnych spotkań z rodzicami dziecka do momentu wyjaśnienia sytuacji i zaproponowano spotkanie zespołowe z udziałem całego zespołu w tym pani pedagog. Zgodnie z informacjami przekazanymi Skarżącej na spotkaniu dnia 9 grudnia 2024 r., spotkanie całego zespołu z rodzicami planowane było na połowę stycznia 2025 r. Ustalenie terminu było utrudnione z tego względu, iż dziecko przez większość stycznia 2025 r. nie uczęszczało do przedszkola, a rodzice byli w tym terminie niedostępni jeżeli chodzi o spotkanie. Następnie pomimo obustronnie wyrażonej chęci spotkania, strony nie znalazły dogodnego terminu. Wskazano, iż przedszkole wyszło z propozycją spotkania zespołu (wychowawcy, pedagog specjalny, psycholog) z rodzicami po powrocie chłopca do placówki, w terminie 17 lutego 2025 r., jednak ta propozycja nie została przyjęta przez Skarżącą. Jedyny termin wyznaczony jako możliwy do zrealizowania przez Skarżącą kolidował z obowiązkami pracowników i organizacją pracy placówki.

W wyjaśnieniach zwrócono uwagę, iż w międzyczasie informacje o aktualnym funkcjonowaniu dziecka w grupie były regularnie przekazywane rodzicom. Zaznaczono, iż specjaliści i wychowawcy dokonali wszelkich starań, by spotkanie rodziców w całym zespole (wychowawca, psycholog, pedagog) jednak mogło się odbyć. W dniu 12 marca 2025 r. podczas rozmowy psycholog ze Skarżącą, zostały zaproponowane do wyboru trzy terminy, w których takie spotkanie mogłoby się odbyć. Mama chłopca zdecydowała się wstępnie na termin 31 marca 2025 r., który zobowiązała się jeszcze potwierdzić. Informacji o potwierdzeniu lub rezygnacji ze spotkania nie otrzymano do dnia 19 marca 2025 r., dlatego też tego dnia Dyrektor Przedszkola poprosiła Skarżącą o informację zwrotną uzyskując odpowiedź, że termin spotkania zostaje potwierdzony. Spotkanie zespołu (wychowawca, psycholog, pedagog) ze Skarżącymi, trwające blisko 2 godziny, odbyło się faktycznie 31 marca 2025 r. Z przedmiotowego spotkania została sporządzona notatka.

W kontekście zarzutu dot. odmowy udzielania informacji o synu Skarżących przekazano następujące wyjaśnienia. Na wstępie przedmiotowego wątku wskazano sytuację, w której nauczycielka umówiła się z ojcem chłopca na następny dzień, jednak spotkanie to nie doszło do skutku, bowiem żaden z rodziców się na nim nie pojawił. Jak wskazano, podobnie opisana sytuacja z odmową udzielenia informacji przez przedszkolny telefon wyglądała zgoła inaczej, niż przedstawiona przez Skarżących. Nauczycielka nie mogła wówczas podejść do telefonu, ponieważ była w trakcie konsultacji z psychologiem. Wskazano, iż nauczycielka oddzwoniła po chwili, jednak ojciec chłopca odmówił rozmowy.

W kwestii zarzutu dotyczącego regularnego przedstawiania „zeszytu uwag” przez nauczycielkę, poinformowano, iż jest on nieprawdziwy. Zeszyt z notatką służbową ze zdarzenia został przedstawiony matce chłopca przez inną nauczycielkę (ze względu na nieobecność nauczycielki, która ją sporządziła w tamtej chwili) zaledwie jeden raz, jednak kobieta odmówiła jej podpisania, tłumacząc, jak wskazano, że „nie będzie brała udziału w stygmatyzacji syna”. W wyjaśnieniach wskazano, iż podpis ten miał jedynie na celu potwierdzenie, że Skarżąca zapoznała się z przekazaną informacją, chodziło bowiem o kilka trudnych zdarzeń, które miały miejsce w tym dniu.

Względem zarzutu celowego zablokowania Skarżącym dostępu do grupowej skrzynki e-mail przez jedną z nauczycielek poinformowano, iż skrzynka e-mail była zapełniona, co zostało przekazane Skarżącym w styczniu 2025 r. oraz udokumentowane poprzez zrobienie

zrzutu ekranu. Wskazano również, że po zgłoszeniu problemów z komunikacją poprzez e-mail przez innego z rodziców, nauczycielka natychmiast podjęła działania naprawcze.

W temacie zarzutu ze strony Skarżących dotyczącego rozmowy Pani psycholog ze Skarżącym w temacie tzw. przedstawiania „zeszytu uwag”, w wyjaśnieniach wskazano, iż nie jest on zgodny z prawdą. W wyjaśnieniach wskazano sytuację z dnia 5 lutego 2025 r., w której Pani psycholog, znajdując się na obserwacji w grupie była świadkiem sytuacji konfliktowej między dzieckiem Skarżących a innym dzieckiem, a następnie dużej i trudnej reakcji emocjonalnej dziecka Skarżących. Wskazano, iż chłopiec widząc, że koleżanka zgłasza sytuację nauczycielowi, zaczął się bardzo denerwować i przejawiać trudne zachowania. Psycholog będąca na terenie grupy otoczyła chłopca wsparciem w przeżywanych emocjach oraz pomogła chłopcu w regulacji emocji i wyciszeniu poprzez rozmowę i empatyczne słuchanie. Zaznaczono, iż dziecko po wyciszeniu się, samo wyszło z inicjatywą posprzątania klocków, którymi rzucało - co też uczyniło. Psycholog zeszła z chłopcem na hol przedszkolny, by zgodnie z prośbami rodziców o przekazywanie na bieżąco informacji o trudnościach dziecka, krótko przekazać tacie chłopca informację o sytuacji trudnej sprzed chwili jako osoba, która była świadkiem sytuacji, a także udzielała wsparcia emocjonalnego oraz pomocy w regulacji emocji i wyciszeniu. Przekazanie tej informacji było istotne z tego względu, iż sytuacja napięcia i trudności sprzed kilku minut mogła mieć wpływ na późniejsze funkcjonowanie chłopca w ciągu dnia po wyjściu w przedszkola. Wskazano, iż treść wypowiedzi absolutnie nie była przekazaniem "negatywnych uwag" związanych z odmową przez dziecko posprzątania zabawek - klocki pojawiły się w niej jedynie w kontekście docenienia tego, że chłopiec po wyciszeniu sam wyszedł z inicjatywą posprzątania rzuconych wcześniej zabawek. Podkreślono również, że informacja o sytuacji sprzed kilku minut w grupie została przekazana słownie w kilku zdaniach, bez obecności dziecka, bezpośrednio, bez obecności w rozmowie innych osób, dodatkowo cichym tonem i była kierowana bezpośrednio do Skarżącego w taki sposób, by postronne osoby (pracownicy przedszkola na recepcji; ewentualnie rodzice, którzy mogliby się pojawić) nie miały żadnej możliwości usłyszenia treści wypowiedzi. Wskazano również, iż inni pracownicy przedszkola, a także rodzice innych dzieci, którzy w przeciągu następnych około 25-30 min pojawili się na holu przedszkolnym oraz w szatni byli świadkami trudnej sytuacji i dużej reakcji emocjonalnej dziecka, spowodowanej postawieniem przez ojca dziecka wymagania synowi (pożegnania się z panią psycholog) i dążeniem do jego zrealizowania. Pani psycholog nie miała wpływu na powstanie tej sytuacji, pozostawała jedynie jako świadek. Przedmiotowe zdarzenie zostało udokumentowane poprzez sporządzenie notatki służbowej.

Odnosnie sytuacji z dnia 24 lutego 2025 r., kiedy to Skarżący zasugerowali, iż zostali wezwani do przedszkola, ponieważ „panie sobie nie radzą”, wskazano następujące wyjaśnienia. W powyższym terminie Skarżąca została poproszona o odbiór syna z placówki, jednak wynikało to z agresywnego zachowania chłopca, a także silnego napięcia emocjonalnego. W wyjaśnieniach wskazano na określone zachowania, które wykazywał chłopiec. Skarżąca, jak wskazano przyjechała po syna w ciągu 30 minut od telefonu. Weszła do placówki wspólnie z mężczyzną, który jej towarzyszył, co wyraźnie zakomunikowała. Dyrektor placówki wskazała, iż wspólnie ze Skarżącą udały się do gabinetu, a nauczycielki, które po chwili dołączyły, zrelacjonowały przebieg ze zdarzenia. Zaznaczono, iż z przedmiotowego zdarzenia została sporządzona notatka.

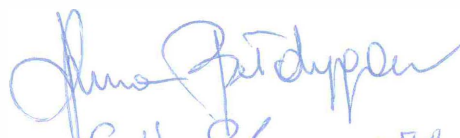
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, która zgodnie z przepisem § 57a ust. 4 pkt 1 Statutu Miasta Krakowa przygotowuje dla Rady Miasta propozycje rozstrzygnięć w sprawach skarg, po zapoznaniu się z całością materiałów, a w szczególności ze skargą, stanowiskiem przekazanym przez Dyrektora Przedszkola Samorządowego nr 44 w Krakowie oraz po wysłuchaniu Skarżących uznała, że zarzuty zawarte w skardze są bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomenduje Radzie Miasta Krakowa uznanie przedmiotowej skargi za bezzasadną.

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 k.p.a. w związku z art. 238 § 1 k.p.a.

Stosownie do art. 239 k.p.a. Rada Miasta Krakowa informuje, iż: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

W imieniu Komisji

J. W. Skowrony
Dydyńska - Ciosek